

[Niels Frederiksen.]

Indkøb af Tillægsjord med Mulighed for en Forrentningsfrihed af indtil 25 pCt., for at Købere af Tillægsjord kan give en Overpris i Jordsælgerens Favør. Det er ikke prøvet før, men nu er der en Lejlighed til at prøve det, og det er derom, vi har sagt, at selv under denne Form lykkes det neppe tilfredsstillende. Det er det, der staar i Betænkningen.

Madsen-Mygdal: Det er en overraskende Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at Forsøget er lykkedes. Her er altsaa Tale om en Sammenligning mellem de to Brugsformer: offentlig Fæste og Selveje. Nu skriver vi Aaret 1931, og de første Brug blev oprettet i 1921, det er de ældste, og det er kun meget faa, der er 10 Aar gamle, det store Flertal er vel gennemsnitlig 5 Aar gamle. I den Tid har Staten, som det er oplyst for os, ikke gjort sin Forkøbsret gældende, men den har denne Forkøbsret, og saa snart den bliver gjort gældende, bliver det under saadanne Vilkaar, at den paagældende Bruger aldeles ingen Indflydelse faar paa, hvorledes hans Indsats og Ejendele skal vurderes. Og saa mener det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at nu er Forsøget gjort, og at Forsøget er lykkedes! Nej, naar der er Tale om at undersøge, hvilken Form der er den bedste: Fæste eller Selveje, saa gøres det hverken paa 5 eller paa 10 Aar, saa maa vi have Resultaterne ved Dødsfald og Afslutning, og det er noget, som kræver meget lang Tid at faa Rede paa og derfor vanskeligt at faa konstateret. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelse om, at Forsøget er lykkedes, vidner om det ærede Medlems hele overfladiske Betragtningssmaade.

Jeg skal i øvrigt sige, hvad jeg har sagt før, at vi efter hele vor Stilling til Lovforslaget, selv med de Ændringer, der nu er gennemført deri, selvfølgelig agter at stemme mod det, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Ulrich: I Henhold til mine Udtalelser ved Lovforslagets anden Behandling skal jeg henstille til ærede Medlemmer at stemme imod det. Angaaende det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Lovsang over Loven af 4. Oktober 1919 skal jeg udtale, at der ikke foreligger noget som helst, der kan begrunde det ærede Medlems Udtalelser om, at denne Brugsform er noget saa saliggørende. Dersom der er Fæstere, som har siddet og klaret sig godt, er det, fordi det

har været dygtige, arbejdsomme og stræbsomme Folk, som til Trods for de ringe Vilkaar, denne Lov har budt dem, alligevel har kunnet klare sig; men i det lange Løb vil Fæstere aldrig kunne klare sig nær saa godt som Selvejere. Det vil Tiden komme til at vise det ærede Medlem. Tiden vil komme til at vise det ærede Medlem, at han i denne Sag har taget ganske fejl og ved hele sin Agitation og Virkemaade har skadet det mindre Landbrug overordentlig meget.

Niels Frederiksen: Det klareste Bevis for, hvilken af de to Besiddelsesformer der er den solideste, har vi i de Resultater, der er opgjort i 1928. Af 130 Tvangsauktioner paa Statshusmandsbrug faldt de 120 paa den saakaldte Selvejeform, medens 10 faldt paa Huse, der var oprettet efter 4. Oktober-Loven. Paa disse 10 Huse, der gik til Tvangsauktion, tabte Staten ikke en Øre, medens den tabte mange Tusinde Kroner paa den Pantsætning, den havde foretaget i Huse, der var oprettet efter den gamle Statshusmandslov. Jeg tror derfor, min Betragtning er rigtig, og at man har Lov til at hævde, at det under saa vanskelige økonomiske Tider, som vi har gennemlevet, giver sikrere Vilkaar for Jordbrugerens, naar han af første Prioritet skal svare Forrentning af Jordværdien i Stedet for af en fast Kapital, fastsat under Højkonjunkturer.

Nu retter det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sit Angreb mod den Besiddelsesform, hvor Staten har Forkøbsret — en Forkøbsret, som aldrig er blevet gjort gældende i de forløbne 11 Aar —, Forkøbsret paa en saadan Maade, at den kun kan anvendes i det Øjeblik, Manden vil sælge sin Ejendom udenfor Familien og sælge den efter Lovens Bestemmelser til en Køber, nemlig Staten, der kontant skal betale hver en Værdiforøgelse, som Manden har skaffet Ejendommen. Jeg tænker, at denne Forkøbsret er af en saadan Art, at den, der vil sælge sin Ejendom, nok skal spejle efter, om Staten ikke vil gøre sin Forkøbsret gældende.

Hans Hansen: Angaaende Lovforslaget, som det nu foreligger ved tredie Behandling, skal jeg udtale, at vi har prøvet paa at forbedre det saa meget, som det var muligt gennem de Ændringsforslag, vi har stemt for. I Henhold til mine tidligere Udtalelser kan jeg endvidere udtale, at der i Lovforslaget findes Ting, f. Eks. § 9 angaaende Tvangsauktioner, som vi ikke kan tiltræde, og endvidere den nye Paragraf, hvis Princip vi ikke kan tiltræde, hvilket